

CARTES DELS LECTORS

El pa que s'hi dona

Tinc 80 anys i vaig viure la postguerra. El meu avi va ser empresonat als 75 anys per haver estat jutge de pau al poble i per republicà. Quan el meu pare va tornar de la guerra, jo ja tenia tres anys. Durant molts anys he vist molts canvis i governs diferents i al llarg d'aquest temps hem lluitat molt per aconseguir el que tenim, donant feina a molta gent i pagant tots els impostos que se'n han demanat.

Després de la dictadura, va arribar la il·lusió de la democràcia i la passió per un nou partit que s'avenia amb la nostra manera de fer i de pensar i que era Convergència i Unió. Tot això us ho dic perquè, sense voler fer demagògia, m'adono del que fan alguns grups i partits que s'han anat creant recentment, anant en contra de tot, fent malbé les nostres il·lusions i desestabilitzant allò que tant ha costat d'aconseguir. Només els vull dir una cosa: per què no s'uneixen i tots junts creen una gran empresa, donen feina a tots aquells que no en tenen i paguen impostos com fem nosaltres, els del sistema, aquells que ells denominen capitalistes?

Que deixin de cobrar un sou i que es facin amos, llavors sabran el pa que s'hi dona!

AURORA MAS GALBANY
Subscriptora
Cabris

Conclusiones del debate

Vi el debate e intenté sacar en claro el posicionamiento de cada uno y las posibilidades de pacto. A la gran pregunta sobre acuerdos postelectorales, Iglesias dejó claro que sigue pensando en una coalición de gobierno con el PSOE. Rajoy quiere que gobierne la lista más votada. Sánchez no quiso definirse aunque parece que no quiere pactar con Podemos. Sabe que no puede gobernar con C's solamente. Se puede entender que al final, si los barones no cambian, se abstendrán para que gobierne el PP a cambio de pactos favorables a Susana Díaz en Andalucía. Rivera está claro que quiere un gobierno de coalición de los tres partidos, marginando a Unidos Podemos.

Los ciudadanos lo tenemos claro y, por tanto, no hay excusas para decidir nuestro voto. Quizás quienes no lo tienen demasiado claro son los cercanos al PSOE. De buen seguro que unos querrán un gobierno de izquierdas y otros un pacto con el PP. Por lo demás, las cartas están claras para que los ciudadanos puedan tomar la decisión que más les convenga.

JOSEP MARTÍN COLL
Suscriptor
Sant Cugat del Vallès

Iglesias no és de fiar

No pot ser que un polític com Pablo Iglesias en el seu únic míting de campanya a Catalunya ratifiqui de manera encesa el que ha defensat fins ara sobre el seu compromís de facilitar el referèndum d'autodeterminació del poble català, i que tres dies després, en el debat televisiu, es dedigui d'aquest posicionament davant la possibilitat d'un eventual pacte amb el PSOE.

Fins ara havia sorprès a propis i estranys en mantenir perma-

nentment una paraula que comportava aquesta valentia política i compliment de les promeses electorals a què tan poc acostumats ens tenen els polítics en general.

No sé quina cara els haurà quedat a Xavier Domènech i a l'alcalde Colau i quins arguments desplegaran als seus votants, tenint en compte que ambdós s'han omplert la boca a l'hora de defensar la lleialtat dels dirigents de Podem i d'apostar fermament i

reiteradament pel referèndum com una de les premisses cabdals del seu programa i com a única sortida per resoldre el problema territorial que s'està vivint a Catalunya tots aquests darrers anys.

JORDI TERRIS
Badalona

Ceguesa política

Una mare amb tres fills, amb problemes econòmics per culpa d'una traumàtica separació i amb

un fill discapacitat, em deia que ella somiava el dia que s'aprovesin uns pressupostos per tal que els seus fills poguessin gaudir d'uns drets bàsics, mínims i elementals als quals en aquells moments ella no podia accedir per manca d'un pressupost que ho permetés.

Amb llàgrimes als ulls, no deixava de repetir que si aquests de la CUP són els que un dia ens han de governar per destruir i negar-nos el que el poble reclama, pobra

EL MÉS COMENTAT AL WEB DE 'LA VANGUARDIA'

1.010 comentaris

L'article del líder d'Units Podem, **Pablo Iglesias**, i d'En Comú, **Xavier Domènech**: "És l'hora de la Mediterrània". Davant l'oblit del corredor, volen expressar que per a ells és una gran oportunitat.

877 L'Assemblea Nacional Catalana (ANC) margina Convergència en els fastos de la Diada. L'entitat evita els municipis governats per convergents.

421 Relat dels nou dies que van deixar malparada la legislatura catalana. Carles Puigdemont va intentar un pacte final amb la CUP que també va ser rebutjat.

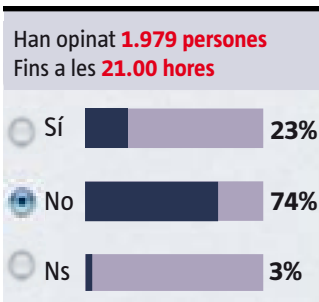
291 Per celebrar l'11è aniversari de la creació de la Inspecció General de l'Exèrcit, l'IGE ha organitzat un acte que consistirà en una desfilada militar al passeig Colom.

EL COMPTADOR

Aproveu el pacte entre el Barça i la Fiscalia pel cas Neymar?

LA PREGUNTA DE DEMÀ

Veieu bé que Catalunya mantingui les proves de selectivitat?

Voteu a www.lavanguardia.com/participación/encuestas o enviant un missatge al 27722 amb la paraula VOTAR espai 1, 2 o 3, segons quina sigui l'opció triada Sí, No o Ns. Cost de l'SMS: 1,42 (IVA inclòs). Servei ofert per NVIA. Atenció al client: 902 354 525. info@nvia.eu

LA FOTO DEL LECTOR

UNA RATERA. "Sortida d'emergència de Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya situada al carrer Balmes/Rosselló. Qui obre el candau exterior en cas d'emergència? Que no passi mai res perquè això és una ratera", comenta Pere Huguet i Millán.

Podeu enviar les vostres fotografies a cartes@lavanguardia.cat. Cal que estiguin signades amb nom i cognoms i hi ha de constar l'adreça, el telèfon i el DNI o el passaport. La Vanguardia es reserva el dret de publicar les que consideri oportunes.

US HEU VIST AFECTATS PER LA VAGA DELS MAQUINISTES DE RENFE?
#enuntuit

La huelga es un derecho inalienable, el problema es que hay trabajadoras de primera que pueden hacer huelga y trabajadoras de segunda que nunca hacen huelga.
Francisco Tomás Díaz

¿Sabéis lo que conseguiréis con estas huelgas? Perder el trabajo. No me extraña que últimamente las empresas inviertan más en el campo de la robótica.
Isaac Irazoza Chafer

Una cosa es que hagan huelga de vez en cuando, pero es que es una detrás de otra...
Nerea Rodríguez Muñoz

Se pasan mucho con tanta huelga y los perjudicados siempre son los mismos; los trabajadoras de a pie.
Dolors Lerin Renfe

Al menos no hacen la huelga los cuatro días seguidos y tampoco en días señalados como los de TMB.
Bea SG

Catalunya... Què es pensen, que fent xantatge, negant, destruint i imposant, la gent amb seny els votarà? Ens han fet molt de mal, repetia, a mi, als meus fills i a altres persones, i tot per afavorir els qui ells diuen que són els nostres enemics, el senyor Montoro i altres que pensen i actuen igual que ell. Sincerament, crec que l'odi que porten per visera és tan desproporcionadament gran que els priva de veure el que tots veiem, una Catalunya justa i lliure.

Montoro es frega les mans quan veu que molts catalans no podran subsistir perquè uns pocs han dit no a uns pressupostos socials i integradors. S'han carregat una part important del benestar social i la llibertat que el poble reclama.

IMMACULADA GILI FARRÉS
Sant Just Desvern

Pensamiento débil

No creo que tenga que aceptarse un pensamiento único para todos los seres humanos, tal como sostiene Gianni Vattimo ("El pensamiento débil nos hace personas más fuertes", *La Contra*, 13/VI/2016). Pero sí una base única plural de pensamiento que desarrolle armónicamente la multiculturalidad tan mal desarrollada. Hay pensamientos únicos en todos los humanos, por ejemplo, "no matarás". La persona que no lo acepte ¿tiene algo de verdad, como afirma Vattimo? ¿Tiene algo de verdad el asesino de Orlando?

"Es bueno tener ideas, pero muy malo tener sólo una", dicho por Lluís Amiguet. Añadiría que tener una base ideológica plural es lo mejor, pues sólo una es simplista. Y mi base ideológica global es humanista. La misma contempla un dogma, rechazo frontal a cualquier extremismo. No se puede afirmar categóricamente un rechazo a un dogma si promueve el pacifismo.

Hay leyes físicas universales que nadie cuestiona ya. Si los derechos humanos no son aceptados como leyes globales dogmáticas y necesarias en nuestro planeta, nuestra especie no se podrá considerar humana de verdad.

CRISTO ANTONOV
Suscriptor
Sitges

Síndrome de Down i te

La notícia sobre l'efecte del te verd en les habilitats cognitives de les persones amb la síndrome de Down ha tingut un impacte notable i ha despertat molta esperança en les famílies ("Un extracte del te verd millora les capacitats en la síndrome de Down", *Tendències*, 7/VI/2016). Precisa-ment perquè som un col·lectiu vulnerable hem d'extremar la cautela, ja que qualsevol indicati d'esperança es pot entendre com una salvació i l'impacte emocional que tenen aquesta mena de notícies és molt intens.

Davant les preguntes que les famílies ens fan sobre l'edat, la dosi, la durada i els efectes del tractament, cal fer algunes consideracions. L'opinió de la Fundació Catalana Síndrome de Down –que va participar en l'estudi– és que encara no hi ha prou evidències per recomanar l'ús del compost en persones adultes

Podeu enviar les vostres cartes a cartes@lavanguardia.cat. La Vanguardia agraeix les aportacions dels lectors i tria per publicar aquells textos que no superin els mil caràcters. Les cartes han d'anar firmades amb nom i cognoms i hi ha de constar el DNI o el passaport, l'adreça i el telèfon. No es publicaran escrits

firmats amb pseudònim o inicials. La Vanguardia es reserva el dret de resumir-ne o extractar-ne el contingut i de publicar els que consideri oportuns. No es mantindrà correspondència ni s'atendran visites o trucades sobre originals no publicats.

EL LECTOR EXPOSA

El castellano en Lleida

■ Se cumple un año de la reelección de Àngel Ros en la alcaldía leridana. Se comprometió al inicio de su mandato a respetar el bilingüismo. Es decir, a que la convivencia de nuestras dos lenguas en la calle se trasladara con normalidad a las instituciones. Pero al cabo de un año, la realidad dista mucho de lo prometido.

Encontrar impresos o información en español en las oficinas del Ayuntamiento en muchos casos sigue siendo un auténtico calvario. Y los actos municipales, los carteles del Ayuntamiento, las redes sociales –tanto Twitter como Facebook– o la revista municipal siguen sin tener ni una sola palabra en la lengua que hablamos la mitad de los leridanos, lo que demuestra una falta de sensibilidad no sólo lingüística, sino también social y democrática.

Una institución debería respetar los derechos lingüísticos de los hablantes de ambas lenguas oficiales y no sólo de una de ellas. Los castellanohablantes tenemos las mismas obligaciones y pagamos los mismos impuestos que los catalanohablantes. No entendemos por qué el Ayuntamiento nos trata como ciudadanos de segunda.

MIGUEL TORRES
Lleida

LA RESPUESTA

Conviuen les dues llengües

■ No comparteixo en absolut l'opinió expressada en la carta. L'Ajuntament de Lleida respecta escrupolosament la llei de Política Lingüística vigent a Catalunya així com el reglament aprovat per la Paeria, que data del 2014 i que es manté vigent sense cap modificació. En totes dues normatives es garanteix el dret a l'accés a la informació i a realitzar tràmits en llengua castellana.

Afirmar que la Paeria tracta els castellanoparlants com a ciutadans de segona no té cap base. Tothom que ho demana és atès en castellà amb normalitat i es facilita informació oficial en aquesta llengua sobre qualsevol àmbit de gestió municipal, econòmica, cultura, serveis socials...

Només dos exemples de l'àmbit cultural. L'exposició dedicada al pintor i dibuixant Xavier Gosé al Museu d'Art Jaume Morera, que es pot contemplar aquests dies, inclou panells informatius tant en castellà com en català. Així mateix, el programa de la festa major de Maig es podia descarregar en castellà del web municipal.

MONTSE PARRA I ALBÀ
Tinente d'alcalde i regidora de Polítiques a favor de la Creativitat, la Cultura, l'Educació i els Esports de l'Ajuntament de Lleida

amb la síndrome de Down, i encara menys en els infants.

La revista *The Lancet Neurology*, que va publicar l'estudi, matisava també que els resultats estan per sota del llindar necessari per considerar-los rellevants, no permeten diferenciar-los de l'estimulació cognitiva que s'acompanya, no s'ha tingut en compte la correlació amb altres patologies que poden afectar el rendiment

cognitiu i no es disposen de dades del seu efecte en la població infantil.

KATY TRIAS TRUETA
Directora general de la Fundació Catalana Síndrome de Down

Falsificaciones

■ El señor Joan Ricart opina en su carta "Ventas ilegales" (5/VI/2016) que las marcas deberían

protestar ante la venta de copias ilegales en los puestos ambulantes. No creo que ninguna buena marca tema la competencia desleal de un mantero. Quien quiera comprar en las tiendas del paseo de Gràcia no dejará de hacerlo por muchas copias ilegales que haya en los puestos callejeros. Estos tienen un tipo de comprador que no inquieta a las marcas.

En mi opinión el problema estriba en que no se persigue la falsificación en origen, ni cuando entra en el país a través del puerto, ni en los almacenes desde los que se distribuye, ni a las mafias que controlan a los vendedores. Se persigue al más débil, al mantero, y con ello se acallan conciencias o, quizás, se justifican y limitan actuaciones ante la opinión pública. Fabricar legalmente cosas parecidas a otras, importarlas, almacenarlas y distribuir las legalmente y que se vendan en un espacio habilitado para ello y con número de puestos pactado acabaría con el problema que tiene la alcaldesa de Barcelona actualmente con este asunto.

AÑATERVE SÁNCHEZ
Suscriptor
Santa Maria de Palautordera

No podem triar

■ Faig referència a les cartes publicades sobre si poguéssim triar entre cap o cames. És trist a mesura que ens fem grans no poder triar cap o cames; hem d'assumir el que ens vingui i acceptar-ho, no ho creuen? Sí, el cap és molt important, però també és trist que el tingui clar una persona que estigui postrada en un llit sense poder realitzar-se.

Les cames són també molt importants; quan surts d'un hospital i acabes de veure casos en què no es pot fer res per ells, mires el cel i penses "quina sort que tinc!" i quasi arrenques a córrer, crec que llavors dones una importància gran a les teves cames, detall que mai haves tingut en compte.

Hem d'acceptar el destí que ens toca, això sí, procurant tenir sempre l'estat d'ànim alegre, que hi fa molt per la salut i per afrontar totes les situacions de la nostra vida.

GLORIA NARDI ALEGRE
Barcelona

FE D'ERRORS. A la pàgina 41 de l'edició d'ahir apareixia el nom de Pilar Niño, però es tractava de M. Isabel Niño, sòcia del despatx d'advocats Nial Art Law.

EL RUM-RUM

Imma Monsó

Anem a comprar

Què sent una persona que mai de la vida ha pensat tenir una arma a casa quan, de sobte, pensa que en pot comprar una? Fa un temps vaig llegir a *Letras Libres* un llarg article de León Krauze on relata aquest procés com a resident a Califòrnia. No explica si decideix comprar-se-la per fasciació, per curiositat o simplement per poder escriure l'article, però transmet molt bé què significa viure en una societat on el contacte amb les armes és quotidià i les armes de foc s'han convertit en una cosa tan anodina que cada vegada que hi ha una massacre com la d'Orlando i es torna a imposar el debat sobre el control d'armes, la sensació d'impotència és colossal: ningú entén com han arribat tan lluny. Ahir vaig buscar l'article de Krauze i el vaig rellegir en modalitat *visita guiada*. Vaig obrir Google Street i, amb ell, em vaig situar a Culver City, a l'oest de Los Angeles. Vaig patinar per Washington Boulevard en direcció a una de les botigues d'armes més grans de Califòrnia. Mentre el meu narrador entrava a l'establiment, vaig fer un volt per Huron Avenue, l'avinguda que fa cantonada, a fi d'apreciar millor el contrast entre aquesta zona residencial i els seus gronxadors de colors amb el rètol *We buy guns* al final del carrer, pintat sobre una de les parets blanques de Martin B. Retting Inc. Allà a dins, el dependent posa al meu narrador una Glock a les mans i li aconsella que apunti al cap d'un maniquí que tenen en un racó del local. Com que el veu una mica inexpert, el dependent li pregunta si el seu pare no el duia quan era petit al camp de tir. Krauze li replica que el seu pare només el duia al futbol, mentre el dependent es perd en entranyables records de la seva infància afinant la punteria en família. "No es pot comprar una arma sense haver practicat", li diu, i li dona l'adreça d'un local no gaire lluny d'allà. Llisqueu per una altra avinguda vorejada de palmeres fins que veiem un altre rètol pintat en un cartell: LAX (com l'empresa d'autobusos que uneix Almacelles i Saidí amb Lleida, penso), *Indoor Firing*. Al meu amic li proposen diferents dianes: "Quina és la més habitual?", pregunta. "Estan molt de moda els zombis", li diuen. Però acaba escollint la clàssica silueta humana. Sens dubte intenta entendre (ell, que mai de la vida havia pensat tenir una arma a casa) què se sent quan un s'exercita una bona estona mirant de tocar algun òrgan vital (el fetge i dona més punts que un braç, el cervell més que el fetge, etcètera). Sortint de LAX, Krauze torna a Martin B. Retting i compra l'arma escollida. Per què? Això no ho explica. Sí que explica que li va costar una eternitat aconseguir un crèdit, i molta paperassa comprar-se un cotxe sense tenir la ciutadania. Potser per això, davant tanta facilitat, acaba amb una arma a casa... (tot i que mai havia pensat tenir-ne cap).

Obro Google Street i em situo a Culver City, a l'oest de Los Angeles, en direcció a una de les botigues més grans d'armes

meu amic li proposen diferents dianes: "Quina és la més habitual?", pregunta. "Estan molt de moda els zombis", li diuen. Però acaba escollint la clàssica silueta humana. Sens dubte intenta entendre (ell, que mai de la vida havia pensat tenir una arma a casa) què se sent quan un s'exercita una bona estona mirant de tocar algun òrgan vital (el fetge i dona més punts que un braç, el cervell més que el fetge, etcètera). Sortint de LAX, Krauze torna a Martin B. Retting i compra l'arma escollida. Per què? Això no ho explica. Sí que explica que li va costar una eternitat aconseguir un crèdit, i molta paperassa comprar-se un cotxe sense tenir la ciutadania. Potser per això, davant tanta facilitat, acaba amb una arma a casa... (tot i que mai havia pensat tenir-ne cap).

grupoGodó

JAVIER GODÓ, COMTE DE GODÓ *President*

Carlos Godó Valls ..... Conseller Delegat
Josep Caminal ..... Director General de Presidència
Jaume Gurt ..... Director General Corporatiu - Negoci Premsa
Pere G. Guardiola ..... Director General Comercial
Xavier de Pol ..... Director General de Negoci Audiovisual
David Cerqueda ..... Director General de Negoci Digital

LA VANGUARDIA

JAVIER GODÓ, COMTE DE GODÓ *President-Editor*

Òscar Ferrer ..... Director Gerent
Xavier Martín ..... Controller
Juan Carlos Ruedas ..... Director de Marketing

Edita LA VANGUARDIA EDICIONES SL
Av. Diagonal, 477 (08036) Barcelona
Tel.: 93 481 22 00 / 93 481 25 00
Fax: 902 185 587

Internet www.lavanguardia.com

Dipòsit legal B-18078-2011
ISSN 2014-1718 (edició impresa)
ISSN 2462-3415 (edició en línia en pdf)

Imprimeix CRE-A IMPRESIONES DE CATALUNYA SL
Polígon Zona Franca, carrer 5, sector C (08040) Barcelona
PRESSPRINT. Carrer Valentín Beato, 48, Madrid

Distribueix MARINA BCN DISTRIBUCIONS SL
Carrer E, 1 (cant. c/6). Pol. Industrial Zona Franca. 08040 Barcelona. Tel.: 93 361 36 00

ANUNCIS I ESQUELES

PUBLIPRESS MEDIA SL
Per telèfon 902 178 585
Barcelona Av. Diagonal, 477 (08036)
Tel.: 93 344 30 00. Fax: 93 344 31 88
Madrid María de Molina, 54, 4t (28006)
Tel.: 91 515 91 00. Fax: 91 515 91 09

ATENCIÓ AL SUBSCRIPTOR

Tel.: 933 481 482. Fax: 93 486 39 15
atencionalcliente@clubvanguardia.com

ATENCIÓ AL LECTOR

Tel.: 93 481 22 00. Fax: 902 185 587

Cartes dels lectors
cartes@lavanguardia.cat
Defensor del lector
defensor@lavanguardia.cat

TARIFES SUBSCRIPCIONS

Catalunya i Balears
Trimestre .....122 euros
Semestre .....239 euros
Anual..... 449 euros

Espanya i Andorra
Correu (trimestre) ..... 180 euros

Europa - Zona 1
Correu (trimestre) ..... 449 euros

Resta de països - Zona 2
Correu (trimestre) ..... 576 euros

EL PREU DEL EXEMPLARS ENDARRERITS
ÉS EL DOBLE DEL PREU DE PORTADA

Difusió controlada per OJD